

[Alfred Hansen]

Jeg forstår godt, at ministeren er lidt skuffet over forløbet af denne debat, fordi ministeren i hvert fald ikke efter denne debat kan konstatere et flertal for ministerens tanker vedrørende overskudsdeling. Jeg skal ikke beklage dette resultat af forhandlingerne. Jeg kan bare håbe, at det har haft en mentalhygiejnisk virkning på ministeren, på socialdemokratiet og måske i højere grad på LO. Nu har sagen været fremme og har været drøftet, og så synes jeg i grunden, at vi skal begrave den tanke stille og roligt, i hvert fald med de vidtgående konsekvenser, forslaget lægger op til.

Det ligner ikke ministeren ikke at svare på de spørgsmål, der bliver stillet. Det må skyldes en forglemmelse. Derfor skal jeg prøve at gentage mine spørgsmål.

Det ene spørgsmål gik på, om ministeren var enig i den udtalelse, socialministeren er kommet med, nemlig at det springende punkt i diskussionen vedrørende ØD og overskudsdeling er medrisikoen, og hvor socialministeren har sagt, at hun tror, det er nødvendigt, at man har den, for ellers bliver medansvaret og medindflydelsen lidt gratis og uforpligtende. Jeg vil godt have ministerens svar på, om han er enig i denne vurdering.

Jeg stillede endvidere et spørgsmål gående ud på, om ikke det var sådan, at hvis ikke man havde betalt tilskud til erhvervslivet, som man jo har gjort igennem en årrække, og som det nylig vedtagne forlig jo lægger op til at man skal fortsætte med, så ville der ikke være så stort behov for overskudsdeling som skitseret. Når lønmodtagerne over deres skattebillet skal være med til at finansiere erhvervslivets udgifter, så kan man godt forstå den logiske konsekvens, at der bliver rejst krav om medindflydelse på de virksomheder, de investerer i, og også del i eventuelt overskud. Derfor synes jeg, det spørgsmål er relevant – naturligvis, ellers havde jeg ikke stillet det – om ikke det er sådan, at hvis ikke man for skatteyderkroner, betalt af lønmodtagerne for 85 pct.s vedkommende, finansierede erhvervslivet, så var der ikke behov for denne model.

Så havde jeg et spørgsmål til hr. Arne Melchior, og det gik på den konstatering i debatten, at regeringen, hvis den kan få flertal for en sådan overskudsdeling, godt må få den vedtaget i indeværende forligsperiode,

men den må ikke sættes i værk, før forligsperioden er slut. Derfor vil jeg gerne gentage mit spørgsmål til hr. Arne Melchior, om ikke det er sådan, at hvis man nu vedtager denne overskudsdeling, som den her er skitseret, f. eks. i morgen eller om en måned eller til efteråret, så vil allerede vedtagelsen betyde, at de frivillige investorer i dansk erhvervsliv vil holde sig tilbage. Jeg mener, at det vil få den indflydelse, og hvis det får den indflydelse, så har man påvirket effekten af det økonomiske forlig, der er indgået, og dermed er hr. Arne Melchior medansvarlig for den eventuelt dårlige udvikling. Nu er der heldigvis ingen tegn på, at det kan blive vedtaget. Men konsekvensen ville efter min mening være, hvis man vedtog det, at så ville der allerede fra vedtagelsestidspunktet være mindre lyst hos de frivillige investorer til at investere i erhvervslivet.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Hr. Alfred Hansen spurgte mig, om jeg er enig med socialministeren. Hertil er svaret ja.

Så blev jeg spurgt, om man kunne undvære både erhvervspolitik og obligatorisk overskudsdeling. Hertil er svaret nej.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, jeg kan da ikke to gange snyde hr. Alfred Hansen for et svar. Han siger: »hvis man nu vedtager . . .«. For det første er det jo altså en hypotetisk mulighed, og en tidligere udenrigsminister, der præsiderer over dette ting nu, plejer at give det råd, at man ikke skal svare på hypotetiske spørgsmål. Men et to gange stillet spørgsmål vil jeg alligevel svare på: jo, jeg er enig i – det er det, der begrunder vor modstand mod gennemførelse af den slags ting nu – at såvel indenlandske som udenlandske investorer vil blive meget tilbageholdende med investeringer her i landet. Da det vil føre til det modsatte af, hvad f. eks. det i går indgåede forlig tilsigter og efter min mening også indeholder, kan vi altså ikke have denne 180 graders drejning. Altså vi kan ikke undergrave de positive ting, vi laver, gennem en sådan foranstaltning.

Derimod er jeg ikke enig med hr. Alfred Hansen i, at i så fald ville mit parti blive medansvarligt, for det kunne regeringen jo også gøre – det har jeg allerede sagt tidligere